

ένδεξε Μαρεσάλις, καὶ ὑπερρεπτοισθῇ μίαν ἡμέραν τὴν
περικλεῖην Ἑλλάδος ἦνας ἀπόγευμας τῶν ἐνδοξῶν διαπρεψάτων
ἐκείνων θαυμάτων τῆς Γαλλίας, τοῦ ἀειμηνότου λέγου εφ-
ηρείσου καὶ ἔνθαλτου Τετάρτου Νικοίου, καὶ τοῦ ὑπερρεπά-
στου Λγύου Δευτίγκη, τοῦ κοινοῦ πατρὸς τῆς Γαλλίας και-
νιεργέτευ τῆς αὐθωπότητος, τοῦ σπουδού τὰ ἐνδοξά κατι-
ματοφόρησαν αἰώνια λαμπτήραν καὶ ἀλανωτούς θόξαν εἰς την
πλατανάν.

Οὗτος ὁ ἄγιος βίβασια ἐμέπεισεν εἰς τὴν καρδιὰν τῆς
Α. Μ. τοῦ Χριστιανικῶν Βασιλέως σου Δικάτου
Καρόλου, καὶ ἐστάλης περὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα οὐστελεστικὸν
μίσος τῆς ἑλευθερίας μας, φάλλογον μὲν εἰνονικὸν μὲ τὴν
εποχὴν τοῦ μεγάλου ἐκθεμάνθρωπος. Διότι, καὶ ὡς ἐκεῖνος
εὐλύτρωσέ ποτε τὴν Ἱερὰν γῆν τῶν Ἰεροσολύμων, τὰ δεῖτα λέγω
καὶ ἀσύλη καταγγείλα τὰ χοιστιανῶν, ἀπὸ τοὺς Βαρθαρίους,
παρεμψίων καὶ ἡ Τριτέρα Εξοχότης ἐκαθάρισε τὸ ἱερόν
αὐτῷ θαφός τῆς περικλεᾶς· 'Ελλάδος ἀπὸ τὰ ίδια τέρατα
τῆς Αραδίας. Βαδίσασα γὰρ τὸν κατὰ Ζειαν ἐμπομότινον
περὶ τοκτού τῆς Α. Χ. Μ., ταῦτα ἀξιοπρεπῆς ἴστελείσθη.
Αὕτη δοκιμαστὶ ἔγινεται, καὶ δικινεῖται, εἰς Ελλάδαν Σαραγί.

Αὐτὴν ηδη μὲν αἰώνιοι θεοὶ λαμπεῖσσος, πρὸ πολέμου ἐπι-
θυμοῦντες νὰ ιδωσιν, ἵξενθήσειν σύμπερον νὰ μάσθγχθσιν εἰς
τοὺς κόλπους τῆς πατοῦσας τῶν οφειληφόρους· καὶ σχολ-
λίασσοι. Χρεωτούντες δὲ πρὸς αὐτὴν ἀπειγόμενς τὰς χάριτας,
ζεῦ Θέλομεν φανῇ ηδη βέβαια τανταξιοι τῶν πρὸς ήμας εὐ-
εργετῶν της.

Αλλ' οὐ πειράματρε καὶ οὐ σούνδε τέλει, ἐπειδὴ δὲν
ἔξεισιν τοῦτο ταῖς οὐδετεχνίαις πατέργησι μή τοι ἐπι-
θυμίας μάς, καὶ τὰ προσφέρωμεν εὐθυκτικότερα αἰσθῆματα
παρατητούμενα μα.

Δέχεται παρακαλεῖσθαι εὐπεπτός, ἀ τοκούν ἀνάλογον, ἔνθερ-
μαν διανούς καὶ συγκάρδων τούτου μετοθέτειώσονταυτῆν τοιούτην οὐαδίνημένην
με διατίνας καὶ ἐλασία.

Δέχοντε τὸν ὄποιον σᾶς προσφέρει η νεολαία τῆς; πόλεως
Αἰγαίου, μόδια διελαύνοντες τοῖς στέφαινον, δειγματα τῆς ἀνεκ-
φραστού χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης μας. "Οταν δὲ ἀκολούθω-
η Ἐλλὰς ἀξιωθῇ τῆς πορχυίας δύνης της, καὶ η κλασική γῆ
τῶν κλεισάν. Ανηρῶν ἐλευθερώδη, Θεάσια βίβεντα ἐκεῖ εἰς
τὸν Ἱερὸν Παρθενῶνα δέξει, ἔγχαραγχῇ Τί ὄνομά σου μὲ χρυ-
σοῦς χαραγτηρας τοὺς τοὺς ἡρωικοὺς πινάκας, διὰ τὰ σῷζεται
ἐν τῷ τεμένει τῆς ἀδιαστοτος, μεταξὺ τῶν ἴσθιτων παλαιών
καὶ τῶν ἡδη ἀπαδακτισθέστων καὶ ἀξιωματοειδῶν ἡρώων
ποτε. Μαρκαντόστασι καὶ Καραϊσκάκη.

Τὸ δὲ τῆς Α. Μ. τοῦ Χριστιανικούτατον Βασιλέως
σου ὑπέρλαμπρον καὶ ὑπερέβολον ἔσμα Θέλει: καταγραφῆ
εἰ, τὸ ἐργάτεν θυσιαστήριον τῆς χριστιανοσύνης, διὰ νὰ μητρ-
πανεύσται οὐ ἕκεί τοῦ Αγίου Λουκᾶν.

Εἰς τοὺς ἀτελευτήτους; αἰώνας; ἀμήν.
Ζήτωσαν αἱ τρεῖς Σερμαχικαὶ Δονάμεις τὴν Εὐ-

Ζήτω ὁ Χριστιανισμός Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας!
Ζήτω ὁ Μαρεσύλος· Μαρκίν· Μαιζόν, Πατρίκιος

Περιλήψις ἱστορίου γράμματος ἐκ Καλαμάτας,
τῆς 16 Ἀπριλίου.

Τὸν Κυριακὸν τὴν Βασίλειον παρέβησεν ἡ εὐαγγεῖλος τὸ κατά

Ἔντοντας μας διὰ τὰ κάμηγ κατὰ τὴν τάξιν τὰς ἔκλι-
πας τῶν πλαιρεῖσσων διὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν ἀνική-
τινότηταν. Οἱ λαὸς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑβέλησε
ἀπὸ φανερώσης τὰ ἐνδόμουχα καὶ εἰλικρινῆ τον αἰσθήματα
ηὗ; πρὸς τὴν ποιεῖν ὑμᾶν πατέρα ἀφεστώσεως; καὶ εὐγνω-
ματισμῆς του. "Οἴνον τὸ πρῶτον ἔργον τῆς συναθροίστεως ὑπ-
έρβε τὸ νὰ πιλατεύγραψῃσθαι τὸν Ἀξιγάστατον Κυνηραϊ-
την ὡς πολάτην Καλαματινόν καὶ ἀφιῦν ὁ λαὸς ὑβέλησεν
ὅταν καὶ λαδόν τὴν τιμῆν ταύτην, ἀφιέρωσεν ἐν ταύτῳ ὄμο-
ικους εἰς τὴν Α. Ε. καὶ τὰς ψῆφους τῆς ἐπαρχίας ταύ-
της ὑπὲρ τὴν ἀνικήτην συνάδεσεν. Μετὰ τὴν δημόσιον ταύ-
την προσέξιν οἱ λαὸς ἀκευθύμησε τρεῖς τὸν Κυνηραϊτην,
καὶ διελύθησαν. Καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ὑμέραν οἱ πόλεις
εγεικῶς ἐπανηγύρισε.

Μεταξὺ τῶν πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν, αἵτινες μέχρι τοῦδε
ἰνεκγύριζαν πληρεξούσιαι ήσαν Κυβερνήται εἶται, παρεκτίστησαν
Καταπάτας καὶ τὸν Ἀργον, τὸ Ναύπαλον, ὁ Κάτω Να-
ζαργῆς, η Τριπολίτεα, ὁ Ἀγιος Πέτρος, τὰ Οκυμπατισχώρια
καὶ η Ερμούπολις.

(Ἄνολοις τὸν κατὰ τὴν Κρήτην. Ιδ., Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 31.)

Ωτι δ' ἀπὸ τοῦ ἐπλαρχηγοῦ τούτου καὶ στρατιώτας βρεντάν ιστι. Κρήτην νότιονται δέν νότιονται εἰς τὴν Σικελίαν. Το πρέγμα διεδόθη εἰς διοικήσεις πολεματούς μας, ιστινάγμενον πάλιν ὑγιέτερα, πρωτεύει τοῖς τετράκιν, ἐπέρροφε εἰδίκει το στενότερο της, ἀποτυπωτὸν τοῦ Τούρκου, τοῖς
καλλιόπου τοῖς διαφέρεις πόργυσι, καὶ ἀντισθογόργυρον. Ένα δὲ κάτων διὰ θερμάνην προβιβάτε; δέν εἰς τοῦ λεπτούς λαβισμένα Τούρκοι, παρεδόθησαν εἰς τοὺς διάκριτούς τῶν ιδίων μας, τοῖς ὅπερισ, προς ἄπορον τα ἔπιλα, ἀπόλυταν, καὶ διλοι μὲν ἴμβοβατοντεν εἰς τον πασικά Κάρπου, διλοι δὲ διὰ Ζεράς, τοι τοι διλοι διλοι, διθίκην μὲ τοῦ σικελιανοῦ τον μάστον εἰς το φρεσίν τοῦ Λαζαρίου ἀπελαύνων λαπτόν εἰς στρατιώτας μας ἐργοτατον πάλιν διάσποροι καὶ διαφέροντεν εἴρην λέγοντες, καὶ ἐπέρροφε εἰδίκει τον κατα-

Εγώ μέρος στρατιωτῶν εἴη: παραμένει τοι; Οι Τύρραι τοῦ Ηρακλίου
παραμένεται τὴν διάλεξον τῶν στρατιωτῶν μας, Ήττούσαντα κατὰ τὸ
πέμπτον. Όσον ἴμισσονται, βόλον πώς καὶ μάργαρον. Ως, Ι. αὐτοῖς ταν
μητέας, τοῦτο παιδία, καὶ τέλος δὲν τὸ μέρος, τὸ δηδούλον ἀπέρασσε, κατερ-
γούσσων, καὶ φαστεῖται εἰς τὸν Βούτην, οὐρανούν διὰ τοντού στρατιώτα; Ἀπε-
ρούσαντο τὴν ὁδογύριαν τοῦ Κ. Μανούσου Βαρβουάκην, ἀκτοπίσθισταντα πότοις
καὶ γήγεντα χαρούσια ψῆφος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη· τέλος· μηδ σύνδεσμος εἰ-
δίγειος εὑρεται· Ελλήνες νῦν ἀνέβησαν εἰς τὴν δύναμιν ταῦταν τοῦ ἔχθρού, ὑπερ-
τευκτού, καὶ παρασκευτεῖς έστιν ἐδυντίστελπον στρατιώτας εἰς τα; έστιν πορεκιώ-
τας μήτρας καὶ εἰς τὴν Κλεοπάτραν, Κλεοπάτραν, κτλ. μὲν τὰ εὔρατα τοῦ Κλεο-
πάτρα, ἀπέφυρον τὸν μάργαρον τοῦ ἔχθρού, διότι δύος δὲν παρέβλεπταν νό-
ρούσουν, γρύπεις δύο τὰς φωλαττας καὶ ἀπανέργυτας.

Οἱ ἀποτρίψατες στρατιῶται μαζὶ πλέοντες τὴν ἀπόδρομην ταῦτα τὸν
Τεύρουν τὸν Διτίαν, προσῆλθον τὰ λάρυρά των εἰς τὰς εἰκασίας τους, ἐγύρι-
σαν πάλιν εἰς τὰ διπλά, καὶ ἀρχόντες ἣν οὐδενὸν σύμμα εἰς τὸ χωρίον ἔν-
ταξάμενον Κριτᾶ τὴν ἐπαργυρίαν Πάτρας, ἀνέβησαν ἕως τοῦ Τεύρουν εἰς
τὴν διδύμειν των ἑπτάστατων ἴστρων των, ταῦς ἐδίδυξαν, ταῦς ἐπεξέργισαν,
ταῦς τοὺς διατάσσου εἰς τὸ Νίσιον Κυρίου ἢλλ' ὀφελεῖσθε τοῖς Τεύροις ἀπὸ
τούς ὅργυδας προσδική, ἀναχωρήσατε τὴν κύκλην μάντετος δοκ πρέβετα καὶ ἀ-
λικήν τοῦ Λύκου μαζὶ των. Τὰ εὐδάντα τὴς ἐπετραπεῖς ταῦτα διαβεβαῖ τέλος
εἰς τὸ Ιανουαρίου 1830.

Ταῦτα ἐγίνοντα εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Κρήτης, ἵνα καὶ εἰς τὰ δυτικά
δὲ βασιπότερη τοις ἀποτελεῖ ἡ; αὐτὸς μέρους τῶν Τσιρώνων καὶ μάλιστα δύο
βαλανούς, ὅπου θάλασσα συνιέναι την πλευράν μας δικαίωντα ἂπο Κα-
νίβρας εἰς Κισσαμού, εποίεις καὶ ἄπο τῆς Ρεθύμνης δύο βαλανούς εἰς ἑπτάρημα
καὶ ἴσιστος τῶν Τσιρώνων, κατὰ τὴν Ἑλλάδαν, ἀνετίσιον τῶν μεταξὺ τοῦ
πασῶν καὶ εἰδῶν τῶν μερῶν συμφρενεῖσι.

Εἰς τὰς Ἀπειρούς οὐδεποτέ έπλετε τὸν θεόν τοῖς ἀνθρώποις διατραγ-
μέντοις, καὶ τὴν πάτερον τούτους ἀναγέροντες ἀπὸ τῆς Λαζαρίας ὁ Κα-
ραβός της Μαρτινίδης. Συνέπει εἰς τὸν αὐτὸν τὸν Επιστολούχον, καὶ ἀπὸ εἰς
ιμπόρους εἰς Στίτια, οὐκ ματέρα πάροντος Ταύρους εἰς τὸ Βίρρωλεντ ἀπὸ
τοῦ πατρός βάντε τὸ τεῦ Βίρρων; Ιανουάριον δὲ ἀπὸ τῆς Λαζαρίας, ἀ-

εργάστην, εἰδίπλατος καὶ τοὺς Ἑλλήνας καὶ τὰς Τούρκους, δια πρώτη
να μένουν ἀμφίστροφα τὰ μίση θυγάτρια. Ταῦτα γένονται καὶ ταν
πολλά της 16 Νοεμβρίου, οὓς δὲν ἐπρόβηστον μετάρον παλιόν εἰς τὸ πνεύ-
μα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὸν οὐκεπιπόλον θύμασσον τῆς ἀληφίδος τῆς Τουρκικῆς πόλεως, δένονται λογιστῶν μάκρη γειτταὶ Ἑλληνικαὶ τὴν ἀρρεδίτην, καὶ ἕλκεσσαν τὴν λιμνή τῆς Ἀληφίδος.

Πραγματεύεται από τὴν περιστασὶν εὐθὺν δὲ Σολεῖταιν Πότας καὶ Μεγάλην, οἰδημαν καὶ θεοκορπίου διάυρο θύρων τον εἰς διας τὰς σπερχίας τῆς Κρήτης, παρακειμένης τον λαὸν την να ὑπεκύψῃ εἰς τον Τερκιάδην ζεῦγον, καὶ να γνωρίσουν τοις Κρήτεσιν πορείαρχην την την Μεγάλην, ἀπεπτελεῖσθαις τοὺς δὲ, ἐν τοις διαστηματαῖς ἡ θύραιν διεγέλλεισθαι τὰ δικλάτα των, θέλον τοὺς καθηπτέσθαι· μετὰ διεγέλλεισθαι τὰ στρατοπέδηταν, τὰ διπλά σπεριμέναν να φέρονται. Έντος δέλγου ἀπὸ την Λίγαρτον μέ την Αίγυπτιαν τοστέλευν καὶ διλατεῖσθαι.

Ελεγούτας δὲ διὸ τοὺς ἔκποδας οἱ Εὐκράτες τῆς Καππαρίδης, κατὰ τὴν 16 τοῦ
ιδίου καταβάντες τίσσαρις Θερμώπειοι. Διὰ νῦν επομέλουν μὲν τοὺς Τεφρόπους,
κατὰ τὸν ευθεῖαν τόπον, τοὺς Καππαρίδης καὶ τοὺς Ἀργονείων δελτία. Θερ-
μώπειάν δεῖ τοιχίονες τούτων κατεῖσθαι καὶ ἐπῆραν τινὰ πρόσπικτα τῶν
Τεφρών, καὶ εἰπὼν ἴσθμῳ διορθῶν τὴν μερὸν εἰς τὰς θύσιας τοῦ.

Κατὰ τὴν δὲ τοῦ ἴδιου ὑπάρχοντα πόλην δοκίμες εἰς Τούρκοι εἰς Πλατινίνας
δύο Λαζαρίτας. Θύλιν δὲ ἐπειδή πρέσβατος τὸ τοῦ ἀλαζινίου, κατέβη
εἰς τὸ χωρίον Δραγιάκη, δύτη ἐπίσης δύο Τούρκους καὶ τυκ; γυναικας Τούρ-
κωντος καὶ τας ἔφερεν εἰς τὰς βίστες του δεῖ τὰ πραγματισθῆ μετ' αὐτῶν τὴν
διάλυψην τῶν ἄγγελών του, ἥδη εἰς τὸ διαματάρε τῶν πυνθανετρωνικατό-
σαντα ἐπίπονα εἰς Τούρκης θύλην εἰς τὸ χωρίον Λαζίν, τῆς βίστεως θύλης τοῦ
Πατριάρκη, περὶ τὰ Σημαρινάτα τὴς, καὶ Ιανουαρίου, καὶ αὐτὸς ἐπέβη
τὸν αἰγαλεότον Τούρκον, ἐφένεσκεν καὶ δύο Λαζαρίτην δύλια κτυπηθέ-
τες ἐπιτελεί ἀπὸ τοῦ εἰδίτων μης, ἐφύρθεσκεν εἰς τὸ φρέσκιον τῶν Λαζίων,
ἀρρενεῖς δύο νεκρούς.

Ταῦτα γέγραπτα οὐδὲν διὰ νυκτὸς καὶ εἰ Τεῦχοι τῆς Ρώμης καὶ σοθισσαν ἔζειρνες εἰς τὴν χωρίον τῆς Ρώμης πάντας ὀνειρῶντας λαμπτοῦ, διότι προφύλαξσαν ταῦς χρωτιανῶν; εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵψας τοῦ τελετουργοῦτον τριπύργον, ἐπίπεραν τῆς τέτην ἐκκλησίαν καὶ κατίστηκεν διεργής ἕποντος καὶ ἀνέρων ἑποντος, καθὼς ἔσχεται καὶ τὸν ἴσχου γενόντα ἑπείρον.

Την ἀκολουθὴν ἡμέραν διὰ πρεσβύτερος εἰς τὸν Μαλάζαν εἶπε
θεος. Οὐ δίληγε στρατιώτα: εἰ γιγάντες τοις δίσησι πολεμοῦντες μερόν
τοις εὑδοτες ὑπεγενόντες μετανοεῖς θέμεσι ταῖς δίσεσι εἰ Τριποτα, αὐτὶς
εστὶ δια τὰς γυμνικας, τα παιδία καὶ τις γέρεντας, ἐπο τοῖς διδούσις
αὐτοῖς ὑπεντωντας ξεκίνησε, τεῦς λαπούς σύρμαλοντας καὶ τοὺς δρα-
γανούς μεταπλασιῶντας εἰς το ποσειδόνιον τῶν Χανίων.

Μετά δύο ημέρα, ήστητε εἰς Τεύχουν πάλαι ὅτι ἐπιδρομῆς εἰσεῖσθεν τοῖς
τοῖς Μίδῃ καὶ Γεράνῳ, ἀλλ' ἐπιπροσθέσθεν μὲν ζωφίου τοῦτον. Τόν τοι Φερευστρίου
εἰς Τεύχουν εἰσεῖσθαν εἰς τὰ Καραβία, οὗτοι δύος τοῦτος ἀντιστάθησαν ἐν αὐτῷ
καὶ καλοκότητας Γειρρυγούς Πίπτος μὲν διέλιγες τηνας εὑρεσθέντες μάζη τούς,
ἔρεψαν εἰς Σολιδανούς τούτους ἢ Μανιουστιγιανάκας μὲν τηλε-ἐπιλοφορευτές τοῦ
Ἀποκορωνίου, εἰς Θεριστανού, Καρπιτσανού καὶ μάλιστα, έρεψαν εἰς φυγήν ἀμά-
σιας τους ἔχθρους, ἐρώνεσσον καὶ ἐπληγωσαν ἢ σύτον ταξιδεύοντες, καὶ δύο
μαλιστακαταπλαντυσαν· ἀλλ' ἐπιληπτόν εἰς ταῦτα τῶν μάζην καὶ ἡ βασίς
Γειρρυγούς Πίπτος, ἡ οποίας κατὰ τὸν διαδέπτην τοῦ θίλτο μεγάς ἀπλισθεσσούν
ποτίστε τὴν ἀλλαγήν τούτην.

Τὴν δωδεκάτην τοῦ θέου μαθήτη ἀρχιτόνων ἡ τῆς Φεδρίσαις οἱ Τούρκοι διὰ τὰ εἰσβάλλοντα πλάνη αἱ τι χωρίσιν, ἀλλ' ἐ Πέτρος Μαυροκάστρου τοῖς ἑργασίον τῆς πολιορκίας ταῦτα ἐπαγγειλμένην μὲ τοὺς ὅτε αὐτὸς εἰπε ταῦτα λεγομένη τῶν ἀρδείων, τοῦτο ἀπότελον καὶ τοὺς Ἐργάζοντας αἱ φυγήν, συνέσσωντες τοις ἐπί τούτων λοιψοῖς τοῖς τοπικοῖς τῆς Φεδρίσαις.

Κατὰ τὸν 15 τοῦ ἑδίου εἰ Ἐπικλήσιον ἔγχροι ἐγέλθον εἰς Μεσοράν, ἐ-
θαύμασαν εἰς τὸν Πλευράν φέλαι μαλακότες χρωτισμένης· ἥρθεσαν εἰς τὰ
Μικναστέριαν τῶν Ἀπελλανών, ὅπου ἐπειλέγονται μικράν ἐπανθίστες δικαὶος ἀπὸ
τοῦ φανταπαθετοῦς Σρεχζής ἀνθρώπων εἰς τὴν Περιπλίσιν, ὅπου κατὰ τὸν 16
ἄξονάν του περιβαλλούντος οὐδὲν θυμητρύς, θεῖον τερψίσσον τὸν Εγγρά-
τοντα, μαζὶ μὲ τοὺς ἄποινας ἀττανταῖς· καὶ ὁ ἀνδρεῖος Ηπαύλης Ιωάννος, ἐπιτί-
ρχοντας μάκρην ὄλοκληρον, ἐρευνώνταν τηνὸς ἔγχροι, τὰς δεσμας, οἱ
ἔγχροι μίαν ὑπόνεμαν. Ήντι δὲ ἰσχεπούσαν νά τις σάστιν, φυτίσιον, ἀποτ-
ελεύθερον τῷ μεγάλῳρε, διβεῖται Ηπαύλη θνάτοις, θραύσοι κατ' ἴστην τῶν ἔγ-
χρον, ἐργάσασι τηνὸς καὶ ἐρευνήσθε καὶ πάτερ, αὐτὸν τὸν εἶδεν μὲν στοκαν-
τικατέτεται καὶ καρταρία, ματάτην τὸντοτει ἐθόρυβον καὶ τοτε τὸν ἡρεύ-
τονταν φυτίσιον, καὶ σύτος ἀναποδεγματίσθη τὸ μανιτάριον τὸντοτε μετατοπι-
σθέντον εἰς πάντα χρωτισμένην.

Αριθ. 33.

Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 10.198. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν ίοῦ ὥπ' Ἀρ. 10.196. Διατάγματος ἀφορῶν τὰ περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐφετειῶν προσοδῶν τῆς Πελοπονήσου καὶ τῆς Σικελίας Ἐλλάδος,

Διατάττει.

Α'. 'Ο Κύριος Γεώργιος Σταύρος Μέλος τοῦ Πανελλήνιου καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος Τάλος Μαγκινας Μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελλήνιου, καὶ ὁ Κύριος Ἀγαστάσιος Σ. Χαραλάμπειος Μέλος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Τμήματος, σχηματιζούν τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ἵνα μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς δημοσίου ἐνοικιάσεως τῶν προσοδῶν τῆς Πελοπονήσου.

Β'. 'Ο Κύριος Ιωάννης Κοντούμας Μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελλήνιου θέλει ἵστασθαι προσωρινῶς τὸν τόπον τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σταύρου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς ἔστασθαι του.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τῇ 25 Μαρτίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀποστίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 10.937. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΔΔΑΔΟΣ.

Ο Κύριος Μαρίνος Κλάδος διορίζεται Πρόσωρης Διοικητῆς τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσης.

Ο Ἐκτάκτος Ἐπίτροπος τῆς Αχαΐας θέλει καταστῆσαι

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς

Ἐποία, Τάλαρα Δίστηλα 6

Ἐξαρνησία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαῖ γένονται ἐνταῦθα μὲν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπικρατείας, εἰς δὲ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους, πάρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

αὐτὸν εἰς τὰ τῆς ἀρχῆς καὶ θέλει τὸν ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας.

Ἐκ Καλαβρύτων, τῇ 15 Απριλίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀποστίᾳ τοῦ Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ισον-ἀπορρίφθητον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Λίγινη, τῇ 29 Απριλίου 1829.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

N. ΣΠΗΑΙΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗ ΣΕΙΣ.

Ἐξ Αιγίνης, 1 Μαΐου.

Πέρι Ληφθι γράμματος ἐξ Ἀργους, τῇ 13 Απριλίου.

Σήμερον ἡξιώνημεν νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν πόλιν μας τὸν στρατάρχην Μαρκίωνα Μαϊζόνα. Απὸ προχθές, ἂμα εἰδοποιήθημεν τὴν εἰς Τριπολίτσαν ἄφιξιν τῆς Α. Ε., ἐξηλθε τὸ ιστικὸν εἰς ὑπάρτησιν, καὶ ἡ καλητέρα τῆς πόλεως οἰκία ἡτοιμάσθη εἰς κατάλυμα κατεστοισμένη μὲ ἄνθη.

Ἐξηλθον δὲ εἰς προσάντησιν τοῦ στρατάρχου οἱ δημογέροντες μετὰ τοῦ κλήρου, πλῆθος λαοῦ καὶ τὰ παιδιά καὶ κοράτια τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς τῆς πόλεως. Ο δρόμος ἡτοι μεταφέρει απὸ κλάδους δάφνης καὶ ἐλαίας.

Δύο παιδεῖς μετὰ δέκα κορασίων τῆς σχολῆς ἐλέβοντες πρὸς τὸν στρατηγὸν, φύσαντα εἰς τὴν κατοικίαν του, προσέφερον εἰς αὐτὸν στέφανον ἐλαίας, ἐκφωνοῦντες τοὺς ἐξῆς εὐχαριστηρίους λόγους.

“ “Υπέρλαμπρε Μαρεσάλε,

„Μικρὰ καὶ ἄκακα παιδία μὲ ἀδέναν καὶ εἰλικρινῆ ψυχῆν ἐρχόμεθα νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὸν ἀπλοῦν τοῦτον στέφανον, δειγμα τῆς δόπιας χρεωστοῦμεν εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις καὶ κατ' ἔσχην εἰς τὸν Χριστιανικῶταν Βασιλέα, διὰ τὰς εὐεργεσίας των, τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ τὸν φωτισμὸν μας. ‘Ο ‘Ψιστος νὰ διαφυλάτῃ τοὺς Θρόνους αὐτῶν ἀκλονήτους εἰς τοὺς αἰώνας! ‘Αμήν. „

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεφώνησε καὶ ὁ Κύριος Ιω. Τσουλοφίαδης τὸ ἐξῆς ἐγκώμιον:

Βέβαια πεπρωμένον ἦτον ἄνωθεν, ὑπέρλαμπρε καὶ ὑπερ-

Πελοποννήσου, δὲν ἥδυνθηται, διὰ περιστάσεις ἴδιαιτέρας, νὰ λάβωμιν εὐτυχῆ ἔκβασιν· ὅτι ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος διατηρεῖται εἰς τὰς στρατιωτικὰς θέσεις του, καὶ ὡς "Ελληνες ἀδυνατοῦν νὰ ἐμποδίζωσι τὰ στρατεύματά του ἀπὸ τὸν ἀρτάξως καὶ μεταφέρωσι τὰ γεννύματα" ὅτι ὁ Κόμης Καποδιστρίας ἐπικαλεῖται τὴν σῆμερον ἔξτερικῆς δυνάμεως συνδρομήν· καὶ ὅτι τέλος πάντων τὰ εἰς ἄλλους τόπους συμβινούτα φαινούται ὅτι ἀπαιτοῦν, ὡςτε αἱ συμμαχικαὶ αὐλαὶ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν παρεπομένων, τὰ ὅπια εὑδέχετο νὰ προέλθωσιν ἐξ αὐτῶν.

Ο Κόμης Ἀδερδεῖνος παρετήρησεν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων τούτων ἡ Κυβέρνησις τῆς Β. Α. Μ. φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παρὰ τῆς Χ. Α. Μ. γενομένην πράτασιν· ὅτι ἡ Β. Α. Μ. δὲν εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ὡςτε νὰ στείλῃ ὄπωσδηποτε στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ θέλει συμβάλει πάσῃ δυνάμει εἰς ἔκβασιν τοῦ προτεθεμένου μέτρου, εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυτικῶν τῆς δυνάμεων, ἐὰν ἐκρίνετο ἀναγκαῖον ἀπὸ τοὺς συμμάχους της, εἴτε διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν τολοίων τῆς εἰς τὴν μετακομίδην τῶν στρατεύμάτων ὅτι τέλος πάντων ἡ Β. Α. Μ. κάμνουσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην, εἶναι ἐντελῶς πεπεισμένη ὅτι καὶ ἡ Χ. Α. Μ. δὲν θέλει ἀπομακρυνθῆ τῶν ἀρχῶν τῆς συνθήκης, ὅτι θέλει περιοσίτει τὰς στρατιωτικὰς πράξεις τῆς εἰς τὸν κύκλον τὸν παρὰ τοῦ σκοποῦ τούτου κατορθωθέντος, θέλει μεταφέρει τὴν Πελοποννήσου τὰ στρατεύματά της.

Διεκήρυξε δὲ καὶ ὁ τῆς Ρωσίας Πρέσβυς ὅτι, ἔχων παρὰ τῆς αὐλῆς του τὴν ἀδειαν νὰ συναινῇ εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὅποια τὸ συμβούλιον ἤθελε κρίνει ἀρμόδια νὰ ἐσταχύνωσι τὴν ἐκταλήσωσιν τῆς ἐν Λονδίνῳ συνθήκης, καὶ πεπεισμένος ὅτι ἡ πρότασις αὗτη τῆς Χ. Α. Μ. ἡτού ἐξόχως επιτηδεία νὰ φέρῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τόσου επιβυμητοῦ ἀντικειμένου, δὲν διστάζει εὐδέ στιγμὴν, κατὰ τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην, τὴν ὅποιαν ἐμπνέουν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸν κύριόν του, ὡς καὶ εἰς τὴν Β. Α. Μ., οἱ σκοποὶ τῆς Χ. Α. Μ., νὰ ἀποφασίσῃ ρήτως τὴν συγκατάθεσιν τῆς αὐλῆς του εἰς τὸ προκείμενον μέτρον.

Συμφωνήσαντες τοιουτέρως οἱ τρεῖς πληρέξουσιοι περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ στείλωσι στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀπεφάσισαν:

Α'. "Οτι ἐν σῶμα στρατευμάτων θέλει ἀποβιβασθῆ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ νὰ ἀποκλείσῃ ἐντελῶς τὸ στράτευμα τοῦ Ἰεραπόλεως.

Β'. "Οτι, ἐπειδὴ ἡ Β. Α. Μ. ἐμποδίζεται διὰ λόγους τινὰς νὰ χορηγήσῃ τὸ ἀνάλογον τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἡ δὲ κατὰ τὰς παραύσας περιστάσεις ἐμφάνισις Ρωσικῶν στρατευμάτων ἐστὶ τῆς γῆς τῆς Ἐλλάδος ἤθελε παρεξήνει τὰ πράγματα, θέλει προσκληθῆ ἡ Χ. Α. Μ. νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου ἐν ὀνόματι τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Γ'. "Οτι θέλει δηλωτοιηθῆ τοῦτο ἐκ κοινοῦ εἰς τὴν Οθωμανικὴν Πόρταν, πρὸς τὴν ὅποιαν θέλει διακηρυχθῆ

συγχρόως ὅτι ἡ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἀπόσασις συμμαχικοῦ στρατεύματος δεν γίνεται μὲ σκοπούς πολεμίους πρὸς αὐτήν.

Δ'. "Οτι τὰς Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουν ἀπέλθη ἐκ τῆς Πελοποννήσου εὐθὺς ὡς ἐμβολεῖς τὰ πλεῖα τὸ στρατεύμα τοῦ Ἰεραπόλεως ἐν συνάμεινος αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ ἤθελον ὀπισθοδρομήσει διὰ Ἑράση, ἐμπορεῖ νὰ ἀφεθῇ ἐν σῶμα φυλακῆς κατὰ τὸν Ισθμὸν τῆς Κορίνθου διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὸν εἰς τὴν Χερσόνησον ἐπιστροφήν των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἐν Αἰγαίῳ Πελοποννησίους.

Κύριοι,

Οι ἐνταῦθα πρόσκριτοι τῶν Πελοποννησίων ἤθελαν ἀπαντῆσεις εἰς τὴν ἐπιστολὴν μας πρὸς τὸ κοινόν τῆς Πελοποννήσου, μηρολογημένην 7 Σεπτεμβρίου 1828, ὅτε αὐτὴ ἀφιερωθεῖσα εἰς αὐτοὺς εδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον 70 τῆς Γ. Εφημερίδος.

Τοῦ σφύλμα εἶναι ἐδικόν μου ἐγὼ δὲν ἤθελητα.

Τοῦ, αὐτοῦ ἡμιπύρουν νὰ ἀδικήσω, ἡ ω, στρατιώτης μὲ τὴν ἀκάεκτην ὑδρία τοῦ στρατιώτου, ἡ ως πολιτικός, χρηματιδόμενος απὸ τὰ, διὸ ἐμοῦ ἐνεγγιθεῖται ὑποθεσεῖς τῶν πολιτῶν.

Τοὺς δὲ δυνατούς, ἡμιπύρουν νὰ κολακεύσω, καθὼς ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τοῦτο επέρπει ἡ αἰθρωπότης, καὶ ὡς εἰς τὴν απάντητην ταύτην ἤθελεν ὑποκύψεται ὑπόνοιας χάριτος, καὶ εὐχὶ ἀλέθεια.

Τοὺς λοιπὸν ἔργον τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου διέτριψα πλειότερον χρόνον, ἐπρόσμενα παρτυριας εὐσυνειδῆτους, ἡ πικρὸν ἐλεγχον ἀτοπημάτων μου· διὸ καὶ ἰδιαιτέρως δὲν ἐλειψα νὰ πέμψω εἰδοποιήτεις, ἀπαιτῶν τὸ ἐκ, ἡ τὸ ἄλλο τῶν δύο.

Η βιθεῖα σιωπὴ τοῦ κοινοῦ καὶ ἐν μαρτυρικὸν τῆς Μικρομάνης ἀποδείχνει τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, τὸ δὲ διάστημα τοῦ χρόνου ἀφαιρεῖ τὴν ὑποφίαν τοῦ χαριζέσθαι.

Λοιπὸν, Κύριοι, εἰδωποιεῖσθε. Σεῖς οἱ ἐν Αἰγαίῳ κάμετα, παρακαλῶ, τὴν ἀπάντησιν καθ' ὅσον γνωρίζετε τὰ κατ' ἐμὲ ἐν φέντε θεοῦ καὶ μὲ καθαρὰν συνειδησιν.

Φθάνει πλέον τοῦ νὰ εἴμαι ὑπὸ εὐθύνας καὶ τὴν ἀμφορίαν ἔχω ἀνάγκην νὰ μείνω ἐλεύθερος, καθὼς εἶναι ἐλεύθερα καὶ ἡ συνειδησίς μου.

Ἐν Αἰγαίῳ, τῷ 4 Απριλίου 1829.

Ο δρογενής σας
Χαρ. Μάλης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῷ Κ. Ἀναστασίῳ Κονοφάῳ διατρίβοντι ἐν Πόρῳ εὐρίσκονται διάφορα σώματα τῆς Ἀριθμητικῆς τοῦ Βαυρδῶνος μεταφρασθείση μὲ προσθήκας ἀπὸ τὸν σοφολογιώτατον διδάσκαλον Κύριον Ιωάννην Καραντινόν. Οστιν λοιπὸν ἐπιθυμεῖν ἀποκτήση τοιούτον βιβλίον, δύναται νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν εἰρημάνον Κύριον Κονοφάον εἰς Πόρον, καὶ εἰς Ναύπλιον πρὸς τὸν Κύριον Δημήτριον Δεσποτόπουλον.